

Quæstiones Canonicæ De Decimis

Friderich, Melchior

Ingolstadii, 17010 [i.e. 1710]

Quæstio VII. Privilegium non solvendi decimas an prosit colonis
conducentibus agros privilegiatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61677](#)

breve tempus, reverâ tamen emphyteuticus fundus dicitur conductus ad firmam, seu ad pensionem; quæ autem sic conducta sunt, vi dicti privilegij à decimis non eximuntur, ut dixi n. 213. *infine.*

216 Explicandum restat, quid operetur forma Privilegij tertio, & quarto loco, adducta n. 209. Videatur dicendum, extendi illud ad prædia etiam conducta, si cui Pontifex immunitatem concedat à decimis *laborum suorum* aut *priorum*: nam si suis manibus aut sumptibus colit agros conductios, fructus inde percepti sunt de *laboribus suis*, ac *proprijs*, & sic de illis verba rescripti eximentis propriissimè procedunt.

217 Affert. III. Privilegium immunitatis dictis duobus modis concessum non comprehendit prædia conducta. Ita deciditur *cit. c. 8. h. t. juncto c. 10. eod.* & utroque loco notant Panorm. omnésque Interpretes. Nec oportet, ut notat Suar. *cit. c. 19. n. 8.* alias hic rationes querere præter voluntatem Pontificis, qui immunitatem illis verbis concessam noluit extendere ad prædia conducta, tum ne Parochiales Ecclesiæ graviter

læderentur, tum ne Religiosi, alii que privilegiati in conducendis agris excederent.

Ad rationem in contrarium R. his verbis *de laboribus suis, de laboribus proprijs*, non intelligi laborem, seu industriam ac operam, sed ipsos agros, ut patet ex *c. 11. h. cit. c. 10. ibi: decimas laborum suorum, quos proprijs manibus vel sumptibus colunt, induxit*: non enim coluntur labores, sed agricultoribus. Dici quidem posset, hanc declarationem solum cadere in privilegia Jure communi contenta, & ante Alexandrum III. concessa, quia sic iste Pontifex declaravit: non tamen hinc sequi, quod hoc modo intelligenda quoque sint privilegia à successoribus concessa vel in posterum concedenda: cum ille non potuerit declarare mentem successorum, utpote de qua ipso non constabat. Verum respondetur, successores, si similibus verbis concedunt privilegium, similiter quoque intelligere, cum non sint ignari, Jure communi hunc sensum illis subesse: unde si aliud non exprimunt, censemur loqui eodem sensu, quo antecessores.

QUÆSTIO VII.

Privilegium non solvendi decimas an profit colonis, conducentibus agros privilegiatorum?

SUM-

SUMMARIUM.

219. Status questionis.
 220. Privilegium personale non
 prodest colono.
221. Prodest resole.
 222. Modus discernendi, siue
 reale an personale.

219 **S**ensu questionis est, an, si v.g. Religiosi immunes à pendendis decimis, locent suos agros, conduceores quoque eā locantium immitate gaudent. Videtur hoc dubium aperte decisum c. 11. b. t. ubi dicitur: *Licet de benignitate Sedi Apost. sit vobis indultu, ut de laboribus, quos proprijs manibus vel sumptibus colitis, nemini decimas solvere teneamini: propter hoc tamen non est licitum vobis decimas de terris vestris subtrahere, quas alijs traditis excolendas.*

220 - Assert. I. Privilegium immunitatis à solvendis decimis, si sit personale, non prodest colono, cui privilegiatus fundum locavit. Veritas asserti manifesta est ex cit. c. 11. b. t. vi cuius cùm ex locatis agris debeantur decimas non obstante privilegio locantis, consequens est, illas saltem tunc deberi, quando privilegium solum est personale. Estque manifestum ex c. 9. de Privil. o. 7. de R. f. in 6. §. sed & quod Inst. de f. N. Lg. §. ult. de Publican. quod privilegium personæ concessum offibus personæ inhæreat, & ad alios se non extendat. Tale privilegium est, quod Jure communi Religiosis concessum est *Car. 47.*

16. q. 1. c. 10. 11. & 12. h. t. quia datum est solum laboribus, seu prædijs, quæ proprijs manibus vel sumptibus colunt: at ea, quæ colunt per colonos, non colunt proprijs manibus vel sumptibus. Unde patet, verum esse, quod tradunt Suar. cit. c. 19. n. 13. Palao cit. pun. 12. n. 10. Pirhing h. t. n. 67. etiam Religiosos, si aliud privilegium, quam quod Jure communi continetur, non habeant, teneri de fructibus, quos à colonis percipiunt, solvere decimas. Constat ex cit. c. 11. ubi non solis colonis obligatio imponitur, sed etiam Religiosis locantibus, cùm absolutè dicatur: *non est licitum vobis decimas de terris vestris subtrahere, quas alijs traditis excolendas.* Et ita videntur explicare textum cit. c. 11. Abbas antiq. Innocent. Zabarell. Joann. de Anan. Joann. Andr. Ancharen. Ant. Butr. Hostiens. Panorm. ac passim alij, dum universim dicunt, eos, qui habent privilegium non solvendi decimas ex agris, quos proprijs manibus aut sumptibus colunt, ad easdem obligari de terris, quas tradunt alijs excolendas. Hinc Barbosi Gonzal. Wagnerek, ac alij in cit. c. 11. non benè faciunt mentionem solius coloni, ve-

lue

lut iste duntaxat, & non etiam Religiosi locantes, ad decimas ex agris locatis obligentur.

221. *Affert. II.* Si privilegium non solvendi decimas est reale, immunitus est non tantum locator, sed etiam conductor seu colonus. Sic *Glossa in Clem. I. b. t. V. Excolendas*, Anchar. Imol. Cardin. *ibid. g. 23. Panorm. in c. 10. b. t. n. 5.* Azor *tom. I. l. 7. c. 26. q. 7.* Suar. & Palao *l. c. Olea de coss. Jur. tit. 6. q. 3. n. 2.* Gonz. *in c. 4. b. t. n. 9.* Unde cum Religiosi Mendicantes ac alij, hujusmodi privilegium reale habeant, quo non solum ipsi, verum etiam praedia eorum, a decimis solvendis eximuntur, liberi quoque ab illarum præstacione sunt coloni, ut ex pluribus Rotæ decisionibus probat Puteus *de c. 522. apud Gonzal. l. c. non quod ipsi etiam coloni hoc favore una cum locatoribus gaudeant, sed quod Religiosi possint sibi vendicare decimas ex suis prædijs, nim. vele exigendo pensionem majorem, quam alias petere possent, si colonus solvere deberet decimas, vel separatum petendo ordinariam pensionem, ac insuper aliquid pro decimis. Sensus igitur assertionis solum est, quod colonus prædij privilegiati non teneatur solvere decimas ordinario decimatori; non vero, quod non teneatur aliquam propria compensationem facere locatori privilegiato; nam in hujus, & non in coloni conmodū conceditur*

privilegium. Ratio horum patet ex universalis doctrina, quam de privilegio Reali, & Personali tradunt DD. ad c. *Privilegium de R. J. in 6. l. un. §. ne autem C. de cadu. toll. l. 55. Et fin. ff. de V. O. §. finitur 3. Inst. de usuf. & l. Imperatores ff. de Publican.*

Tota porrò difficultas, & dubium est, quodnam in praesenti materia Privilegium sit Reale, quod Personale. Respondet Panorm. privilegia Jure communī contenta solum personis concedi, & ideo ad colonos non extendi. Quod utique verum est, & ita quidem, ut per illud neque personæ privilegiorum eximantur, ut dixi n. 220. Verum restat quæstio de privilegijs Jure communī non contentis, qualia multi habent Religiosi. *Glossa cit. ait, inspicienda esse privilegij verba.* At de ipsis verbis sœpe dubitatur, quem sensum habeant. Hoc verò quatuor ferè modis concipi possunt. Primus est, Jure communī usitatus de proprijs, vel de agris, quos proprijs manibus aut sumpribus colis. Sic concessum, esse personale, patet ex dictis n. 220. Alter: *Eximus hos Religiosos & eorum prædia ab onere solvendi decimas.* Tertius: *Eximus, sive per se, sive per colonos prædia colat.* Duobus his modis si concedatur privilegium, non est dubium, esse reale. Quartus est, si absolutè dicitur: *Non teneantur solvere decimas ex suis prædijs.* Hac quoque

que ratione concessum, reale esse censeo cum Suar. l. c. n. 17. & Palaio n. 10. quia si tunc coloni tene-rentur solvere, ipsi Religiosi exempti de suis prædijs solverent, cum tamen vi illorum verborum quoad sua prædia sint exempti: coloni namque non sunt immunes, ut dixi n. 221. sed decimas, quas alias Ecclesiaz solverent, exemptis locatoribus vel solvunt in natura, ut dicimus, vel aucta propterea pensione, quia ordinario decimatori ad nihil tenentur; vel alia hanc ob causam compensatione iisdem facta. Si ergo coloni eas solverent ordinario decimatori, jam decederent exemptis, & sic isti de suis prædijs solverent. Accedit,

quod Pontifex, si vult, ut v.g. Religiosi non sint exempti quoad prædia locata, addit: *de prædijs, quæ proprijs manibus aut sumptibus colunt*, ut patet ex cit. can. 47. & c. 10. 11. ac 12. h. t. ergo si illa non addit, concedit etiam de locatis. Quintus denique modus est *Non solvant decimas de fructibus prædiorum suorum*. De hoc dicendum est, quod de priore: fructus enim etiam illi, quos colonus percipit, sunt ex prædijs privilegiatorum: ergo si decimas solverent coloni, jam non consisteret immunitas, quæ illis concessa est de fructibus suorum prædiorum; nam non colonus, ut diximus, sed ipsi exempti solverent:

QUÆSTIO VIII.

Quinam habeant Privilegium non solvendi decimas?

S U M M A R I U M.

- 223. Privilegium aliud Juri com-muni insertum, aliud non in-sertum.
- 224. Concessum olim plerisque Regularibus, variè postmodum restrictum fuit.
- 225. Nulli Regulares tenentur ad decimas ex novalibus proprio sumptu cultis.
- 226. Non tenentur ex fætibus suorum animalium.
- 227. Nec ex hortis nisi hos vel illa eloquent.
- 228. Nec ex fundis pro fundatio-ne datis: nisi ante fuerint deci-mis subjecti.
- 229. Quidam Ordines Regulares ab omnibus decimis sunt im-munes.
- 230. Præcipue Ordo S. Salvatoris.
- 231. Et Societas Jesu.
- 232. Pro hujus exemptione ali-quoties in judicio contradic-torio pronuntiatum fuit.
- 233. Contra eam nunquam.
- 234. Dicti Ordines solum ad illas N deci-